

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de avocatul Nicolae Leșan în interesele lui Alexandru Popa,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă Popa Alexandru către Inspectoratul General de Carabinieri privind anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

împotriva deciziei din 23 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-736/24
NR. PIGD 2-20126890-01-3ra-28082024)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ.
Dezacordul recurenței cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a deciziei contestate.

Instanța de fond: V. Chisiliță
Instanța de apel: Gh. Mîra, A. Bostan, Gr. Dașchevici

16 aprilie 2025
Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de avocatul Nicolae Leșanu în interesele lui Alexandru Popa

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 8 octombrie 2020, avocatul Stanislav Bordian în interesele lui Alexandru Popa a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General de Carabinieri cu privire la anularea răspunsului nr. 1/6-P69/20 din 4 august 2020 emis de către Inspectoratul General de Carabinieri.

2. În motivarea acțiunii a indicat că, prin cererea înregistrată cu nr. P-69/20 din 7 iulie 2020 adresată Inspectoratului General de Carabinieri al MAI, s-a solicitat de la instituția de stat, revizuirea/recalcularea salariului pentru lunile aprilie-iunie 2020, din motiv că salariul pentru lunile respective a fost calculat mai mic de cât lunile precedente; recalcularea indemnizației pentru concediul de odihnă nefolosit pentru anii 2017-2020, iar în total 120 de zile; achitarea pentru zilele suplimentare lucrate (63 de zile) acordate prin Ordinele Unității Militare 1001 a DTC; de asemenea, s-a solicitat achitarea pentru sporul pentru munca suplimentară, sporul pentru munca de noapte, sporul pentru munca prestată în zilele de sărbătoare nelucrătoare și în zilele de repaus; la fel, prin cererea adresată de către reclamant s-a solicitat achitarea indemnizației lunare pentru închirierea spațiului locativ pentru perioada de timp 13 septembrie 2018 până la data eliberării din serviciu. De asemenea, de către reclamant s-a solicitat eliberarea în copii a Ordinului de angajare, contractul individual de muncă, fișele de evaluare pentru anul 2020, etc.

3. Prin răspunsul cu nr. 1/6-P69/20 din 4 august 2020, emis de către Inspectoratul General de Carabinieri, reclamantul a fost informat că: la subiectul recalcularea salariului pentru lunile aprilie-iunie 2020 și indemnizației pentru concediu de odihnă nefolosit pentru anii 2017-2020 nu există temei legal de recalculare. Totodată, motivând refuzul prin aceea că în cadrul evaluării trimestriale pentru perioada 1 ianuarie 2020-31 martie 2020, reclamantul a fost evaluat cu calificativul „satisfăcător”, iar conform prevederilor anexei nr. 3 a HG nr. 1231/18, personalul care nu a fost sancționat disciplinar, dar care la evaluare performanțelor trimestriale a

obținut calificativul „satisfăcător” sau „nesatisfăcător”, nu beneficiază de spor pentru performanță.

4. Referitor la compensarea bănească pentru zilele alăturate la concediu anual obligatoriu, se menționează că potrivit pct. 117 din Regulamentul cu privire la modul de îndeplinire a serviciului militar în Forțele Armate, aprobat prin HG nr. 941/2006 „...în cazul eliberării din serviciul militar la dorința militarului, acestuia i se plătește pentru fiecare zi de concediu anual obligatoriu nefolosit o compensație bănească...”, astfel, achitarea compensației bănești pentru zilele alipite la concediul anual obligatoriu este imposibilă, din motiv că zilele alăturate sunt zile suplimentare de odihnă și nu zile de concediu obligatoriu. Cu referire la calcularea și achitarea sporului pentru munca suplimentară, pentru munca de noapte și pentru munca prestată în zilele de sărbătoare nelucrătoare și în zilele de repaus, reclamantul a fost informat că Inspectoratul General de Carabinieri dispune de statut militar și respectiv raporturile de muncă sunt reglementate de legi speciale militare în vigoare. Referitor la achitarea indemnizației lunare pentru închirierea spațiului locativ pentru perioada 13 septembrie 2018-31 mai 2019, Inspectoratul General de Carabinieri a menționat că, conform HG nr. 256/2019, de la 31 mai 2019 militarii prin contract din Cadrul Ministerului Afacerilor Interne au dreptul la stabilire și plată a indemnizației lunare pentru închirierea spațiului locativ. Totodată, instituția de stat a constatat imposibilitatea obiectivă privind achitarea indemnizației lunare pentru închirierea spațiului locativ începând cu 13 septembrie 2018.

5. Notează că, cu răspunsul nr. 1/6-P69/20 din 4 august 2020, reclamantul a făcut cunoștință la data de 8 septembrie 2020, fapt confirmat prin extrasul din sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră, privind traversarea frontierei de stat prin punctele de trecere controlate de autoritățile oficiale ale RM, prin care se atestă că la data de 8 septembrie 2020, ora 09:01 minute, a intrat pe teritoriul RM prin vama Leușeni. Astfel, reclamantul își exprimă dezacordul cu acțiunile Inspectoratului General de Carabinieri și cu răspunsul nr. 1/6-P69/20 din 4 august 2020, prin care i-a fost refuzat satisfacerea solicitărilor formulate în cererea prealabilă.

6. Consideră reclamantul că răspunsul din 4 august 2020, este emis contrar legislației în vigoare, urmând a fi anulat din următoarele motive: potrivit extrasului din Ordinul nr. 212 ef din 30 septembrie 2019, reclamantul a fost numit în funcția de Comandant de grup al grupei nr. 2 de asalt a Batalionului cu Destinație Specială „Scorpion” al Inspectoratului General de Carabinieri. Potrivit extrasului din Ordinul nr. 111 ef., din 29 iunie 2020, s-a eliberat din serviciul militar prin contract, cu trecerea în rezerva Forțelor

Armate ale RM, căpitanul Popa Alexandru, Comandant de grup al grupei nr. 2 de asalt al Batalionului cu Destinație Specială „Scorpion” al IGC din data de 29 iunie 2020. Prin cererea înregistrată cu nr. P-69/20 din 7 iulie 2020, adresată de către reclamantul Popa Alexandru către Inspectoratul General de Carabinieri al MAI s-a solicitat de la instituția de stat, revizuirea/recalcularea salariului pentru lunile aprilie-iunie 2020, din motiv că salariul pentru lunile respective a fost calculate mai mic decât lunile precedente; recalcularea indemnizației pentru concediu de odihnă nefolosit pentru anii 2017-2020, iar în total 120 de zile; achitarea pentru zilele suplimentare lucrate (63 de zile) acordate prin Ordinele Unității Militare 1001 a DTC; de asemenea s-a solicitat achitarea pentru sporul pentru munca suplimentară, sporul pentru munca de noapte, sporul pentru munca prestată în zilele de sărbătoare nelucrătoare și în zilele de repaus; la fel, prin cererea adresată de către reclamant s-a solicitat achitarea indemnizației lunare pentru închirierea spațiului locative pentru perioada de timp 13 septembrie 2018 până la data eliberării din serviciu. Prin răspunsul nr. 1/6-P69/20 din 4 august 2020 remis în adresa reclamantului, Inspectoratul General de Carabinieri a refuzat reclamantului în satisfacerea solicitărilor formulate în cererea prealabilă.

7. În drept reclamantul și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 3, art. 17, art. 20, art. 44 alin. (1), art. 196, art. 204, art. 206, art. 209 alin. (1) lit. a), art. 211, și art. 212 din Codul administrativ.

8. La 5 noiembrie 2020, avocatul Stanislav Bordian în interesele lui Alexandru Popa a depus cerere privind concretizarea pretențiilor, solicitând anularea răspunsului cu nr. 1/6-P69/20 din 4 august 2020, emis de către Inspectoratul General de Carabinieri; obligarea Inspectoratului General de Carabinieri de a recalcula/achita reclamantului Popa Alexandru salariul pentru lunile aprilie-iunie 2020; obligarea Inspectoratului General de Carabinieri la achitarea reclamantului a indemnizației pentru concediu de odihnă nefolosit pentru anii 2017-2020, în total 120 de zile; obligarea Inspectoratului General de Carabinieri la achitarea reclamantului zilele suplimentare lucrate, iar în total 63 de zile, inclusiv sporul pentru munca suplimentară, sporul pentru munca de noapte, sporul pentru munca prestată în zilele sărbătoare nelucrătoare; obligarea Inspectoratului General de Carabinieri la achitarea reclamantului Alexandru Popa indemnizației lunare pentru închirierea spațiului locativ pentru perioada 13 septembrie 2018 până la data eliberării din serviciu; obligarea Inspectoratului General de Carabinieri la achitarea reclamantului Alexandru Popa cheltuielile suportate de către acesta pentru serviciile de asistență juridică în mărime de 5000 lei.

9. La 2 noiembrie 2021, Alexandru Popa a depus cerere privind completarea temeiului acțiunii și concretizarea pretențiilor, solicitând constatarea ca ilegal, neîntemeiat și anularea deciziei de soluționare a cererii prealabile: răspunsul nr. 1/6-P69/20 al IGC din 4 august 2020; obligarea Inspectoratului General de Carabinieri să recalculeze și să-i achite reclamantului diferența salarială pentru lunile aprilie, mai și iunie ale anului 2020 cu includerea sporului de performanță de 10% care nu a fost acordat; obligarea Inspectoratului General de Carabinieri să recalculeze și să-i achite reclamantului diferența salarială a compensației bănești pentru cele 120 de zile de concediu anual de odihnă obligatoriu nefolosit din care la fel nu a fost inclus sporul de performanță de 10%; obligarea Inspectoratului General de Carabinieri să-i achite reclamantului compensația bănească pentru cele 63 (șaizeci și trei) de zile suplimentare de odihnă alipite la concediul anual de odihnă obligatoriu care nu au fost achitate; obligarea Inspectoratului General de Carabinieri să-i achite reclamantului compensația bănească pentru orele suplimentare pentru munca prestată în timp de noapte și pentru munca în schimburi, pentru munca în zilele de odihnă și de sărbătoare nelucrătoare, pentru lucru peste orele de program, pentru anii 2017 - până la data eliberării din serviciu iunie 2020; obligarea Inspectoratului General de Carabinieri să-i achite reclamantului indemnizația lunară pentru închirierea spațiului locativ pentru perioada 13 septembrie 2018 până la data eliberării din serviciu, 29 iunie 2020; încasarea din contul Inspectoratului General de Carabinieri a cheltuielilor de judecată, pentru asistența juridică acordată de avocat în mărime de 5000 lei.

10. Indicând că, potrivit extrasului din Ordinul nr.212 ef. din 30 septembrie 2019, a fost numit în funcția de Comandant de grup al grupei nr. 2 de asalt a batalionului cu Destinație Specială „Scorpion” al Inspectoratului General de Carabinieri. Potrivit extrasului din Ordinul nr. 111 ef. din 29 iunie 2020, reclamantul, Comandant al grupei nr. 2 de asalt a Batalionului cu Destinație Specială „Scorpion” al Inspectoratului General de Carabinieri, a fost eliberat din serviciul militar prin contract, cu trecerea în rezerva Forțelor Armate ale RM din data de 29 iunie 2020.

11. Constatând că i-a fost încălcate mai multe drepturi în calitate de angajat și salariat manifestate prin: - neachitarea în mărime deplină a salariului; - neachitarea în mărime deplină a concediului nefolosit; - neachitarea în totalitate a zilelor de muncă suplimentară lucrată preconizată de a fi alipită la concediul anual de odihnă; - neachitarea în totalitate a orelor suplimentare de muncă în noapte, în zilele de sărbătoare, în zilele de repaus; - neachitarea indemnizației pentru închirierea spațiului locativ, reclamantul s-a adresat la data de 7 iulie 2020 cu cererea prealabilă cu nr. P-69/20 către

Inspectoratul General de Carabinieri al MAI, prin care a solicitat revizuirea, recalcularea și achitarea diferenței salariale pentru lunile aprilie-iunie 2020, din motivul că salariul pentru lunile respective a fost calculat și achitat mai mic decât în lunile precedente; recalcularea indemnizației pentru concediul de odihnă nefolosit pentru anii 2017-2020, în total 120 de zile; achitarea salariului pentru zilele suplimentare lucrate (preconizate de a fi alipite la concediul de odihnă anual obligatoriu), acordate prin Ordinele Unității militare 1001 a DTC, în număr de 63 de zile; calcularea și achitarea pentru perioada ultimilor 3 (trei) ani a sporului pentru munca suplimentară, sporului pentru munca în noapte, sporul pentru munca prestată în zilele de sărbătoare nelucrătoare și în zilele de repaus; și achitarea indemnizației lunare pentru închirierea spațiului locativ pe perioada începând cu 13 septembrie 2018 până la data eliberării din serviciu, solicitând totodată și eliberarea copiilor unor acte administrative incidente cazului.

12. Prin răspunsul nr. 1/6-P69/20 din 4 august 2020, emis de Inspectoratul General de Carabinieri, cererea prealabilă a fost respinsă, în opinia pârâtului, ca fiind lipsită de temei legal.

13. Cu răspunsul pârâtului nr. 1/6-P69/20 din 4 august 2020, reclamantul a făcut cunoștință la data de 8 septembrie 2020, atunci când a revenit în Republica Moldova, fapt confirmat prin extrasul din sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră, privind traversarea frontierei de stat prin punctele de trecere controlate de către autoritățile oficiale ale RM, prin care se atestă că la 8 septembrie 2020, ora 09:01 minute, reclamantul a intrat pe teritoriul Republicii Moldova prin vama Leușeni.

14. Reclamantul consideră decizia pârâtului ca fiind una ilegală și neîntemeiată, fapt care l-a determinat să se adreseze în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată la data de 8 octombrie 2020, adică în termenul prevăzut de prevederile Codului administrativ de 30 zile.

15. Reclamantul considera și susținea că cererea de chemare în judecată este una întemeiată și urmează a fi admisă din următoarele considerente: În perioada lunilor aprilie, mai și iunie ale anului 2020, reclamantul era angajat ca militar prin contract ca Comandant de grup al grupei nr.2 de asalt a Batalionului cu Destinație Specială „Scorpion” al Inspectoratului General de Carabinieri, fapt atestat prin Ordinul nr.212 ef din 30 septembrie 2019. În perioada lunilor aprilie, mai și iunie ale anului 2020, reclamantului nu i-a fost stabilit și achitat sporul de performanță de 10%, contrar prevederilor pct. 7. al Regulamentului-cadru cu privire la modul de stabilire a sporului pentru performanță personalului din unitățile bugetare aprobat prin HG nr. 1231 din 12.12.2018 pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 270/2018

privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, publicat: 14.12.2018, în Monitorul Oficial Nr. 480-485 art. 1310, potrivit căruia: „Sporul pentru performanță se acordă lunar, conform performanței individuale obținute, concomitent cu salariul și se aplică pe parcursul trimestrului/semestrului curent, pentru rezultatele activității desfășurate în trimestrul/semestrul precedent.” Din răspunsul pârâtului din 4 august 2020, se atestă că pârâtul susține că pentru recalcularea salariului pentru lunile aprilie-iunie 2020 și subsecvent și recalculării indemnizației pentru concediul de odihnă nefolosit pentru anii 2017, 2018, 2019, 2020, nu există temei legal, făcând trimitere la faptul că activitatea reclamantului în cadrul evaluării trimestriale pentru perioada 1 ianuarie 2020 – 31 martie 2020 a fost evaluată cu calificativul „satisfăcător”, iar conform prevederilor pct. 22 al anexei 3 a HG nr. 1231/2018, personalul care nu a fost sancționat disciplinar, dar care la evaluarea performanțelor trimestriale a obținut calificativele „nesatisfăcător” sau „satisfăcător”, nu beneficiază de spor pentru performanță.

16. Remarca că, la data de 23 noiembrie 2018 a fost adoptată Legea nr. 270 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, publicat la 30.11.2018, în Monitorul Oficial Nr. 441-447 art. 715. La data de 12 decembrie 2018 a fost adoptată Hotărârea Guvernului nr. 1231 pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, publicat la 14.12.2018, în Monitorul Oficial nr. 480-485 art. 1310. Conform pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1231 din 12.12.2018, autoritățile publice, în termen de 5 zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri, vor aproba regulamente interne privind stabilirea sporului pentru performanță și a sporurilor cu caracter specific.

17. Invocând prevederile art. 2, 4, 6, 10, 16 din Legea nr. 270 din 23.11.2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar și prevederile pct. pct. 1, 2, 9, 10, 14, 15, 17 din Regulamentul - cadru cu privire la modul de stabilire a sporului pentru performanță personalului din unitățile bugetare din anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1231 pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, pct. pct. 5, 34 al Regulamentului cu privire la evaluarea performanțelor profesionale ale angajaților cu statut special din cadrul subdiviziunilor MAI, aprobat prin Ordinul MAI nr. 138 din 18 aprilie 2013, reclamantul a menționat că performanțele sale profesionale nu au fost evaluate, fișa de evaluare a performanțelor profesionale ale acestuia a fost falsificată, în fișa de evaluare au fost indicate calificative care nu corespund rezultatelor obținute la compartimentele evaluate în baza criteriilor stabilite, ca de exemplu, la pregătirea fizică în fișa de evaluare este indicat calificativul

„1”, adică cel mai slab calificativ, însă potrivit Extrasului din Tabelul centralizator cu rezultatele evaluărilor nivelului pregătirii fizice a BDS „Scorpion” al IGC în perioada 09-11 iunie 2020, unde reclamantul este evaluat cu nota medie „9.33”, cu calificativul „admis”. Evaluarea performanțelor la pregătirea fizică a fost efectuată pentru prima jumătate a anului 2020, deoarece până la această dată nu s-au desfășurat evaluări a performanțelor în legătură cu starea epidemiologică din țară, în acest sens fiind emise ordine la nivelul MAI și IGC.

18. Totodată, comunică că la fișa de evaluare nu este anexată o dovadă care ar confirma refuzul angajatului evaluat de a semna fișa de evaluare, de a face cunoștință cu informațiile înscrise în fișa de evaluare. Astfel, susține că nu putea să fie lipsit de sporul de performanță pentru lunile aprilie-iunie 2020 în baza respectivei fișe de evaluare din considerentul că, evaluarea nu a fost desfășurată, în fișa de evaluare au fost indicate calitative care nu corespund adevărului, contrare rezultatelor obținute, și totodată fișa de evaluare nu a fost adusă la cunoștința angajatului evaluat contra semnătură, contrar pct. 34 al Regulamentului menționat, ca ultimul să poată să cunoască calificativul și cu atât mai mult să poată să conteste rezultatul evaluării respective. Din atare considerente susține reclamantul că refuzul pârâtului de a recalcula și achita diferența salarială ce reiese din nestabilirea sporului de performanță este unul ilegal și neîntemeiat.

19. Subsecvent, specifică că la achitarea indemnizației pentru cele 120 de zile de concediu anual de odihnă nefolosite, la fel nu i s-au stabilit cele 10% de spor de performanță la fel făcându-se trimitere la evaluarea performanțelor profesionale efectuate cu acordarea calificativului „satisfăcător” din 9 aprilie 2020. Din atare considerente susține că refuzul pârâtului de a recalcula și achita diferența salarială ce reiese din nestabilirea sporului de performanță și pentru cele 120 de zile de concediu anual de odihnă nefolosit, este unul ilegal și neîntemeiat.

20. Atenționează că, potrivit certificatului eliberat, nu a utilizat zilele suplimentare de odihnă alipite la concediul anual de odihnă obligatoriu, acordate prin ordinele Unității Militare 1001 a DTC, după cum urmează: - Ordinul UM 1001 nr. 151ef din 13 decembrie 2016 – 8 zile; - Ordinul UM 1001 nr. 33ef din 15 martie 2017 – 1 zile; - Ordinul UM 1001 nr. 47ef din 19 aprilie 2017 – 1 zile; - Ordinul UM 1001 nr. 73ef din 15 iunie 2017 – 3 zile; - Ordinul UM 1001 nr. 90ef din 14 august 2017 – 3 zile; - Ordinul UM 1001 nr. 103ef din 21 septembrie 2017 – 1 zile; - Ordinul UM 1001 nr. 127ef din 23 noiembrie 2017 – 4 zile; - Ordinul UM 1001 nr. 135ef din 20 decembrie 2017 – 3 zile; - Ordinul UM 1001 nr. 6ef din 12 ianuarie 2018 –

9 zile; - Ordinul UM 1001 nr. 18ef din 08 februarie 2018 – 2 zile; - Ordinul UM 1001 nr. 30ef din 19 martie 2018 – 3 zile; - Ordinul UM 1001 nr. 42ef din 20 aprilie 2018 – 4 zile; - Ordinul UM 1001 nr. 55ef din 17 mai 2018 – 3 zile, în total 45 (patruzeci și cinci) zile suplimentare de odihnă alipite la concediul anual de odihnă obligatoriu. Totodată, reclamantului, prin ordinele UM 1001 a DTC i-au mai fost acordate zile suplimentare de odihnă alipite la concediul anual de odihnă obligatoriu, prin ordinele Unității Militare 1001 a DTC, după cum urmează: - Ordinul UM 1001 nr. 96ef din 22 august 2016 – 1 zile; - Ordinul UM 1001 nr. 83ef din 9 septembrie 2015 – 4 zile; - Ordinul UM 1001 nr. 106ef din 16 octombrie 2015 – 4 zile; - Ordinul UM 1001 nr. 115ef din 16 noiembrie 2015 – 8 zile; - Ordinul UM 1001 nr. 125ef din 10 decembrie 2015 – 1 zile, în total 18 (optsprezece) zile suplimentare de odihnă alipite la concediul anual de odihnă obligatoriu, care nu au fost reflectate în certificatul eliberat reclamantului, însă care i-au fost acordate prin ordinele UM1001 a DTC. Astfel, deși i-au fost acordate și alipite la concediul anual de odihnă în total 63 de zile suplimentare de odihnă alipite la concediul de odihnă obligatoriu, la încetarea raportului de serviciu și la achitarea compensației bănești pentru concediul de odihnă nefolosit aceste 63 de zile suplimentare de odihnă alipite la concediul anual de odihnă obligatoriu, nu i-au fost achitate, contrar prevederilor pct. 117 din Regulamentul cu privire la modul de îndeplinire a serviciului militar în Forțele Armate ale RM aprobat prin HG nr. 941/2006.

21. Astfel, din atare considerente susține că, refuzul pârâtului de a achita compensația bănească pentru cele 63 (șaizeci și trei) de zile suplimentare de odihnă alipite la concediul anual de odihnă obligatoriu, la încetarea raportului de serviciu, este unul ilegal și neîntemeiat.

22. Notează că reieșind din prevederile pct. 3 din Modul de calculare a salariului mediu, aprobat prin HG nr. 426 din 26.04.2004, art. 10 din Legea nr. 270/2108 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, pct. 7 al Regulamentului cu privire la tipurile și modul de stabilire a sporurilor cu caracter specific aprobat prin HG nr. 1231 din 12.12.2018, pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, pct. 394 al Regulamentului serviciului interior a Forțelor Armate ale RM, aprobat prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr.2327/2009, consideră că este justificată cerința de a i se achita orele suplimentare pentru munca prestată în timp de noapte și pentru munca în schimburi, pentru munca în zilele de odihnă și de sărbătoare nelucrătoare, pentru lucru peste orele de program, ore confirmate prin înscrisurile anexate la materialele dosarului, care atestă antrenarea reclamantului în asemenea

activități, și pentru care nu i-au fost acordate zile suplimentare de odihnă ce urmau a fi alipite la concediul anual de odihnă obligatoriu.

23. În ordinea celor enunțate supra, susține că refuzul pârâtului de a achita orele suplimentare pentru munca prestată în timp de noapte și pentru munca în schimburi, pentru munca în zilele de odihnă și de sărbătoare nelucrătoare, pentru lucru peste orele de program, ore confirmate prin înscrisurile anexate la materialele dosarului care atestă antrenarea reclamantului în asemenea activități, și pentru care nu i-au fost acordate zile suplimentare de odihnă ce urmau a fi alipite la concediul anual de odihnă obligatoriu, este unul ilegal și neîntemeiat.

24. Totodată, reclamantul invocă prevederile pct. 3 al Regulamentului cu privire la modul de stabilire și plată a indemnizației lunare pentru închirierea spațiului locativ militarilor prin contract ai Forțelor Armate, aprobat prin HG nr. 694/2018, menționând că s-a adresat cu cerere la data de 11 aprilie 2019 către IGC, ca să-i fie achitată indemnizația lunară pentru închirierea spațiului locativ, întrunind în acest sens toate condițiile pentru a beneficia de o asemenea indemnizație, însă respectiva cerere așa și nu a fost soluționată fapt care l-a determinat să includă cerința respectivă la fel în cererea prealabilă. Pârâtul nu a soluționat cererea în termen, aceasta echivalându-se cu respingerea acesteia neîntemeiat, totodată pârâtul nu a anexat nici o dovadă precum că reclamantului i-a fost repartizat spațiu locativ de serviciu după cum menționează în răspunsul din 4 august 2020. Din atare considerente, susține că refuzul pârâtului de a achita indemnizația pentru închirierea spațiului locativ, este unul ilegal și neîntemeiat.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

25. Prin hotărârea din 20 octombrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a respins acțiunea în contencios administrativ înaintată de către Alexandru Popa împotriva Inspectoratului General de Carabinieri cu privire la anularea actului administrativ individual și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

26. La 8 noiembrie 2023, avocatul Nicolae Leșan în interesele lui Alexandru Popa a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 20 octombrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, iar la 29 februarie 2024 a depus cerere de apel motivat, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea cererii de chemare în judecată depusă de Alexandru Popa împotriva Inspectoratului General de Carabinieri.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

27. Prin decizia din 23 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul depus de avocatul Nicolae Leșan în interesele apelantului Alexandru Popa. S-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 20 octombrie 2023.

28. În motivarea soluției Curtea de Apel Chișinău a reținut prevederile art. 19 din Legea cu privire la statutul militarilor nr. 162 din 22.07.2005, art. 35 alin. (1)-(3) din Legea cu privire la statutul militarilor, nr. 162 din 22.07.2005, a considerat că, prima instanță a ajuns la o concluzie corectă despre netemeinicia acțiunii reclamantului.

29. Astfel, ce ține de pretenția reclamantului referitor la achitarea sporului pentru munca suplimentară, a notat că, prima instanță corect a reținut prevederile art. 14 alin. (2) din Legea nr. 162/2005 cu privire la statutul militarilor, care stipulează că, militarilor prin contract antrenați la îndeplinirea obligațiilor serviciului militar în afara duratei săptămânale a timpului de serviciu li se acordă timp de odihnă în alte zile ale săptămânii, în modul stabilit de comandant (șef), iar în cazul imposibilității acordării timpului de odihnă, perioada îndeplinirii obligațiilor serviciului militar peste limita stabilită poate fi alăturată la concediul anual.

30. Concomitent a reținut și prevederile art. 112 alin. (1), art. 113 alin. (1) din Codul muncii, art. 14 alin. (8) din Legea nr. 162/2005 cu privire la statutul militarilor, subliniind că, instanța de fond just a remarcat că, reieșind din prevederile legale enunțate, zilele menționate la art. 14 alin. (8) din Legea nr. 162/2005, reprezintă perioada concediului plătit, iar alte zile de care a beneficiat angajatul, în virtutea faptului că ar fi muncit suplimentar, nu intră în categoria concediului plătit. Or, în cazul în speță urmează a fi făcută diferențe între zile libere de odihnă pentru zile suplimentare de muncă și concediul anual plătit, așa cum aceste noțiuni conform prevederilor legale au sens distinct.

31. A mai indicat Curtea de Apel că, instanța de fond întemeiat a notat că potrivit prevederilor pct. 117 din Regulamentul cu privire la modul de îndeplinire a serviciului militar în Forțele Armate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 941/2006, în cazul eliberării din serviciul militar la dorința militarului, acestuia i se plătește pentru fiecare zi de concediu anual obligatoriu nefolosit o compensație bănească în mărime proporțională, reieșind din solda lunară pe care o primea până la momentul eliberării din serviciu, iar art. 119 din Codul muncii reglementează compensarea doar a concediilor de odihnă anuale nefolosite.

32. În același sens, a atenționat că, potrivit certificatului cu nr. 53 din 18 octombrie 2019, eliberat de către Unitatea Militară 1001, reclamantul Alexandru Popa dispune de 45 zile suplimentare de odihnă alipite la concediul anual. Prin urmare, cerința reclamantului privind achitarea compensației bănești pentru 63 zile alipite la concediul anual obligatoriu, corect a fost apreciată ca neîntemeiată de instanța de fond, fiind stabilit că, zilele alăturate sunt zile suplimentare de odihnă și nu zile de concediu obligatoriu, iar acest fapt denotă că pentru aceste zile nu se achită salariatului.

33. În privința cerinței reclamantului Alexandru Popa privind calcularea și achitarea sporului pentru muncă de noapte, pentru muncă prestată în zilele de sărbătoare nelucrătoare și în zilele de repaus, Completul judiciar la fel a reținut ca întemeiată concluzia instanței de fond despre netemeinicia acestei pretenții, fiind relevante prevederile pct. 394 al Regulamentului serviciului interior al Forțelor Armate ale Republicii Moldova, aprobat prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 2327/2009, menționând că, Inspectoratul General de Carabinieri dispune de statut militar, raporturile de muncă cu angajații acestei entități sunt reglementate de legile speciale militare în vigoare, care nu prevede calcularea și achitarea sporului pentru muncă de noapte, pentru muncă prestată în zilele de sărbătoare nelucrătoare și în zilele de repaus, respectiv, pretenția corect a fost respinsă de instanță de fond.

34. Cât privește solicitarea reclamantului referitor la achitarea indemnizației lunare pentru închirierea spațiului locativ pentru perioada 13 septembrie 2018 și până la data eliberării, se reține că potrivit Hotărârii Guvernului nr. 256/2019 privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 694/2018 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de stabilire și plată a indemnizației lunare pentru închirierea spațiului locativ militarilor prin contract ai Armatei Naționale, aplicabilă speței, iar începând cu 31 mai 2019 militarii prin contract din cadrul Ministerului Afacerilor Interne au dreptul la stabilire și plată a indemnizației lunare pentru închirierea spațiului locativ. Însă în speță se atestă imposibilitatea obiectivă privind achitarea indemnizației lunare pentru închirierea spațiului locativ începând cu 13 septembrie 2018, or, prevederile legale au fost adoptate ulterior perioadei la care face trimitere reclamantul.

35. Instanța de apel a mai reținut că, instanța de fond just a stabilit că Inspectoratul General de Carabinieri dispune de cămin (spațiu locativ de serviciu) în cadrul garnizoanei mun. Chișinău, situat pe str. Doina, 102, și având în vedere faptul că reclamantul fiind celibatar, urma să solicite

acordarea spațiului locativ de serviciu, și nu achitarea indemnizației de închiriere a spațiului locativ. Astfel, reclamantul nu întrunește condițiile stabilite expres de prevederile legale în vigoare și aplicabile la caz pentru achitarea indemnizației lunare în mărimea prevăzută de contractul de închiriere a spațiului locativ.

36. Subsecvent, a conchide și asupra netemeinicii cerinței reclamantului privind recalcularea și achitarea diferenței salariale pentru lunile aprilie, mai și iunie ale anului 2020 cu includerea sporului de performanță de 10% care nu a fost acordat, a diferenței salariale a compensației bănești pentru cele 120 de zile de concediu anual de odihnă obligatoriu nefolosit din care nu a fost inclus sporul de performanță de 10%, achitarea compensației bănești pentru cele 63 de zile suplimentare de odihnă alipite la concediul anul de odihnă obligatoriu care nu au fost achitate, a compensației bănești pentru orele suplimentare pentru munca prestată în timp de noapte și pentru munca în schimburi, pentru munca în zilele de odihnă și de sărbătoare nelucrătoare, pentru lucru peste orele de program, pentru anii 2017 - până la data eliberării din serviciu iunie 2020, a indemnizației lunare pentru închirierea spațiului locativ pentru perioada 13 septembrie 2018 până la data eliberării din serviciu, 29 iunie 2020, precum și încasarea cheltuielilor de judecată pentru asistență juridică în mărime de 5000 lei, indicând că, respingerea solicitării de bază privind anularea actului administrativ individual defavorabil, duce indubitabil și la respingerea cerințelor accesorii specificate supra, cerințe care indisolubil sunt legate una de altă.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

37. La 19 august 2024, avocatul Nicolae Leșan în interesele lui Alexandru Popa a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 23 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 20 octombrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 23 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 20 octombrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cu emiterea unei noi hotărâri privind admitere cererii de chemare în judecată.

ARGUMENTELE RECURSULUI

38. În motivarea recursului a reiterat cele invocate în cererea de chemare în judecată și cerere de apel, suplimentar a indicat că, în speță se atestă încălcarea drepturilor fundamentale ale recurentului, dreptul la un proces echitabil având în vedere faptul că instanța ierarhic inferioară la examinarea cazului în procesul de interpretare a documentelor a admis erori de drept materiale, ceea ce a și determinat la soluționarea greșită a litigiului, precum

și la prejudicierea directă și inadmisibilă a drepturilor și libertăților fundamentale ale recurentului.

POZIȚIA INTIMATULUI

39. Prin referința depusă la 10 septembrie 2024, reprezentatul intimatului Inspectoratul General de Carabinieri a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil și nefondat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

40. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

41. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

42. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin.(1) lit.c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

43. Art. 246 alin. (1) și (2) Codul administrativ prevede că:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, ”recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

44. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că la 2 iulie 2024 recurentului a fost notificată decizia motivată a instanței de apel, prin intermediul poștei electronice, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele cauzei (f. d. 238 V-II).

45. Cererea de recurs a fost depusă la data de 19 august 2024. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

46. Din analiza prevederilor legale citate supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

47. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul ne devolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

48. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

49. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu relevă temeuri justificate care să convingă că există o aparență privind interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temeii de casare a deciziei recurată.

50. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de avocatul Nicolae Leșanu în interesele lui Alexandru Popa, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei

încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

51. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

52. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

53. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

54. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit.h) din Codul administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de avocatul Nicolae Leșanu în interesele lui Alexandru Popa.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc